

Neden kendini kontrol etmekten bu kadar acizsin?

Düşündün mü?

İnsanın edebiyat yapası gelmeyen saate kadar oturup, kendini uykusuz bırakması. Bir de açsın üstüne. Yemek yemeyerek kendini daha sağlıklı yapacağını düşünen adam.

Sıkıldığım belli oluyor mu? Dışarıdan bakınca ne kadar? İnsanların uğraştığı konular ve benim uğraştığım konular, bir yerlerde denk geliyor. İnsanların uğraştığı konular çok acayip, benimkiler o kadar acayip değil.

Belki, bu hayatın yansımaları bu kadardır.

İyi haber olarak ne istersin? Ölüm mü?

Gördüğüm şu oldu: Hayat beni mufassal bir takım eğrilerden ibaret sayıyor. Eğrilerin birleşmesi.

Kendimi başka insanların yerine koyuyor ve kendime bakıyorum, gördüğüm hoşuma gitmiyor. Ancak onları nasıl gördüğümü de zaten bu hoşla gitmeyen kişilik kararlaştırıyor. Kendini sevmeyen adam.

Bugün neler okudun? Standart gazete zırvaları. Neler düşündün? Ateist olduğunu söyleyenlerin o kadar ateist olmadıklarını. İnsanı yaşatan bir takım değerler var ve onlar ateisti daha *merhametli* yapabilir mesela.

Benim bu din/dindarlık/inançsızlık konularındaki fikirlerim *ortodokside*n giderek ayrılıyor. Farkındayım, bir yandan da artık önemsemiyorum bu ayrılığı. İnsan *şöyle düşüneyim de imanım yerinde kalsın* diye düşüncesini yönlendiremez, en iyi ihtimalle sofistike bir münafık olur. Ben de düşünceme nereye gittiğini sormuyorum, belli bir amaç da yok, sadece onun nefsimin isteklerinden mümkün mertebe bağımsız olmasına çalışıyorum. Tamamen bağımsız olabileceğine inanmadığımdan böyle bir hedefim yok ama söylediklerimin *ufak amaçlar* için olmadığını görmek istiyorum.

İslamiyat konuları da böyle. Dindar görünmek veya dini edebiyatı kullanmak bana bir *artı* getirmesin diye uğraştım. Hala da uğraşıyorum. İnançla ilgili konuları bütün hayatın ona bağılıyken düşünemezsin. Maaşlı akademisyenlerin maaş aldıkları kurumlar hakkında gerçekten özgür düşünceleri mümkün değilse, birinin tüm hayatının anlamının, itibarının bağılı olduğu kurumlara dair konuşmasının da ne minvalde seyredeceğini az buçuk tahmin ediyoruz. Sanırım bu sebeple *meslek sahibi olmak* diye bir kriter önemli, yoksa, mecburen koroya katılmak zorundasın çünkü korodaki konumuna göre hayatını idame ettirebilirsin.

Belli bir gelenekte yetişmiş insanların dışarıyı anlamakta zorlanmasının sebebi de bu. İnsanların *nasıl olup da* inançsız olabildiğine şaşırıyor, çünkü inanç dediği aslında *bütün hayat biçimi* ve onun dışına çıkması imkansız. O hayat biçimi de inançsızlık kadar kör kabuller içeriyor çoğu zaman, ancak etrafındaki herkes aynı tarafa koşarken insan kabullerinin de farkına varamıyor.